

ב"ה

הנשיא - לב כל קהל ישראל

ביטוי ההתקשרות אל הרבי
במעשה בפועל דווקא

שבועג'
טאפאָרוֹדאָפּלאַחוּ:

ג' תמוז ה'תשע"ד - 20 שנה
עד מתי?!...

תות"ל המרכזית, 770 בית משיח
איסטערן פארקווי, נ.י.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

בקשר עם ימי ההכנה לג' תמוז - שנת העשרים, בהם אותותינו לא ראינו, ואיננו זוכים לחזות באור פני מלך - הרי עם כל יום שחולף ועובר מתגברים הגעגועים מחד, וגובר הצורך מאידך להוסיף בהתקשרותנו במחשבה דיבור ומעשה לאבינו רוענו,

ובאשר לכן בתור חלק עיקרי בהכנה הנפשית ליום זה, נלקטו להלן מספר שיחות העוסקות בנושא ההתקשרות לנשיא הדור, אשר הוא חיינו ואורך ימינו ובו נהגה יומם ולילה ובאהבתו נשגה תמיד.

על מנת להקל את הלימוד בשיחות, נחלקו השיחות לג' חוברות שבועיות, העוסקות כל אחת בהיבט מסויים של נושא ההתקשרות:

• **החוט המקשר.** שיחות העוסקות בחשיבות וההכרח של ההתקשרות וההתמסרות לנשיא הדור, ועד כמה צריכה היא להיות יסוד עיקרי בחיי היום-יום של כל חסיד באשר הוא.

• **נצח ישראל.** קטעי שיחות ואגרות קודש בדבר הקשר הנצחי בין רבי וחסיד, שאיננו שייך לניתוק או להפסק ח"ו במקום או בזמן, ואפילו לא לפי שעה בלבד, והידיעה הברורה כי הרבי שלנו הוא זה שיוליכנו קוממיות לארצנו בעגלא דיין.

• **טאפארו דא פלאחו.** שיחות קודש המבטאות את ההכרח בביטוי ההתקשרות הנפשית במעשה בפועל, ואופני העשייה בזה.

לשלושת החוברות, נלוו קטעים העוסקים גם בהחלטה המשותפת של כלל תלמידי התמימים ב-770 לשבוע זה, בתור הוספה בהתקשרות באופן של "ברכנו אבינו כולנו כאחד".

ויהי רצון שעוד בעיצומם של ימים אלו נזכה לחזות בעיני בשר את אבינו רוענו משיח ה' נגלה לעיני תבל ומלואה, ומוליך אותנו קוממיות בקומה זקופה לארץ הקודש, ויבנה בית המקדש במקומו ויקבץ נדחי ישראל במהרה בימינו ממש, ונכריז לפניו בשמחת לבב:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ימות המשיח, כ"ד סיון, ה'תשע"ד
שנת הסי"ד לנשיאותו-מלכותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
בית חיינו-בית משיח, "כאן ציוה ה' את הברכה", ברוקלין נ"י.

טאפאָרו דא פלאַחו.

ביטוי ההתקשרות אל הרבי במעשה בפועל דווקא

קודם כל להתקשר במעשה בפועל!

ועפ"ז יובן הטעם שהאריז"ל נשאר לקבל את השבת בצפת - דלכאורה, כיון שבהליכה לירושלים היתה תלוי' הגאולה, מדוע נשאר בצפת, הרי ה' יכול להוליך את תלמידיו לירושלים ב"עינים סגורות"?

אך הביאור בזה - שכאשר האריז"ל ראה שיש תלמידים שמתיישבים בדעתם, והיינו, שישנו חסרון בהתקשרותם - הרי מעתה גם ההליכה לירושלים לא תוכל לפעול מה שהי' עלי' לפעול.

כדי להיות מ"חיילי בית דוד" - צריכים להיות שלמים בענין ההתקשרות. ולא די בהתקשרות בדיבור בלבד - בבחינת "ויפתוהו בפיהם ובלשוונם יכזבו לו, ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו" ("ברית" מלשון התקשרות) - אלא צריכה להיות התקשרות **בפועל**. לכל לראש צריך להיות **הפועל**, ולאח"ז יכול להיות גם הדיבור, אבל בדיבור בלבד - לא יוצאים ידי חובה.

וכאשר חסר אצלו בענין ההתקשרות - הרי מלבד זאת **שהוא** מפסיד את הטוב האמיתי שהי' ביכלתו להגיע אליו, אלא עוד זאת, שהדבר נוגע גם **לכלל ישראל** - כהוראת הסיפור הנ"ל, שהרי מזמן האריז"ל ועד עתה עברו כארבע-מאות שנה, וכל עניני הגזירות וכו' שעברו על ישראל במשך זמן זה, הם מצד העדר ההתקשרות, שהרי אילו היתה ההתקשרות - היתה באה הגאולה כבר לפני זמן רב!

(משיחת ש"פ שמיני תשח"י)

דוקא על ידי מעשה בפועל לוקחים את ה"עצם" של הרבי

מבואר במאמרי חסידות שעצמות "לוקחים" ע"י דבר של **גשם** דוקא, שזהו ענין של **מעשה בפועל** דוקא, ודוגמתו בעבודה הרוחנית - גשמיות שברוחניות, שזהו אופן העבודה דקבלת עול דוקא.

ועל דרך זה - ועל אחת כמה וכמה - כשצריכים "לקחת" נשיא בישראל, ובדורנו זה, כ"ק מו"ח אדמו"ר:

להיות של הרבי!...

ר' אבא פליסקין סיפר שבזמנים בהם אדמו"ר הרי"צ התעסק בקאן מיוחד בחינוך תשב"ר, הזדמן ור' איצ'ה דער מתמיד נכח בהתוועדות של הרבי והרבי פנה אליו ותבע: "אם אתה עוסק בחינוך תשב"ר - הרי אתה שלי, ואם לא, אמנם אתה איצ'ה עם כל המעלות - אבל אתה לא שלי..."

וסיים ר' אבא ואמר: "יכולים לעסוק בלימוד תורתו של הרבי, ולהשתדל להתקשר אליו במחשבה וכו', אבל אם לא מתמסרים **במעשה בפועל** לענינים של הרבי - כל המאמץ לא שווה מאומה!".

בודאי יכולים "לקחת" אותו ע"י מאמרי החסידות, ועד שיכולים להגיע למעמד ומצב שיהי' זה כפי החושים והכשרונות של "אתפשטותא דמשה" שבדורנו זה;

אבל, נוסף לכך שבשביל זה יש צורך **ביגיעה גדולה הרבה יותר** מאשר ההליכה ב"דרכיו ואורחותיו אשר הורנו" בשמירת התקנות שלו בנוגע **למעשה בפועל** - הרי דוקא

בשמירת התקנות במעשה בפועל, ומתוך קבלת עול [היינו, לא בגלל שהדבר מתקבל אצלו בטעם ודעת, אלא מפני שזוהי תקנה של הרבי, שצוה לשמור ענין זה בזמן פלוני וענין זה בזמן פלוני כו'], יש המעלה **דלקיחת העצם** ע"י גשם וקבלת-עול (כנ"ל) - שע"ז דוקא "לוקחים" את **העצם** של הרבי, אשר, העצם של הרבי קשור - ועד שנעשה חד - עם עצמות ומהות, ובמילא, מתקשרים ע"ז עם עצמות ומהות.

ועוד והוא העיקר - "כי נער ישראל ואוהבהו":

כשהרבי ביקש מהחסידים להתמסר לכלהוראותיו...

חודשיים לאחר מעמד קבלת הנשיאות, בי"א ניסן תשי"א, קודם נסיעתו לאוהל, ביקש כ"ק אדמו"ר למסור בשמו שכל אלו שמוכנים להתמסר ולציית לכל מה שיאמרו להם מבלי לשאול שאלות - יחתמו על פתק את שמם ושם אמם. הרבי הוסיף, שאלו שחותמים, אל להם לפחד ולהירגע - מכיון שלא ידרשו מהם דברים בלתי אפשריים. אבל מצד שני צריכים הם לדעת שזה לא משחק והם יצטרכו לקיים הבטחתם...

העבודה באופן של קבלת עול, שזהו"ע ד"נער" - מעוררת את האהבה העצמית, שממשיכה את העצם של האוהב אל הדבר הנאהב (האשה וכיו"ב). והרי אהבה לוקחת את הדבר כולו ("אהבה נעמט דאך אינגאנצן"). כך, שהאוהב והנאהב נעשים דבר אחד.

ובהקדם מה שסיפר כ"ק מו"ח אדמו"ר אודות הפתגם של החסיד ר' אייזיק מהומיל, בנוגע להמשל של שלמה המלך בשיר השירים על אהבת הקב"ה וכנסת ישראל,

- (כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בבת שחוק):
אם אחזור על הלשון, עלול גם מחר להיות "שטורעם"...

שאלו ה' מתבונן באהבה שבין רבי לחסיד,
לא ה' מביא המשל והדוגמא מחתן וכלה.

בשעתו, כשנדפסו הדברים בריגא, ונתפרסם בפולין, ואח"כ גם בליטא - "נהי שמח", "א שמחה'דיקער יאָר"..." ונעשה "א מורא'דיקער טומל": היתכן לומר דבר כזה?! - "המזל" ה' שהדברים נאמרו בשם ר' אייזיק מהאמליע, שה' מפורסם בגודל למדנותו וכו', ובמילא, לא היו יכולים כל-כך להיטפל ("זיך טשעפען") לענין זה.

ובכל אופן, בנוגע לענינו - הרי תכלית היחוד שנעשה ע"י אהבה עצמית, הוא, שהאוהב והנאהב נעשים דבר אחד.

ועל זה נאמר: "אהבתי אתכם אמר הוי", וממשיך בכתוב "הלא אח עשו ליעקב", ואעפ"כ, "ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי", וכפי שמבאר כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע במאמרי ראש השנה, שענין זה נמשך מדרגא שלמעלה מהדרגא שבה נאמר "אח עשו ליעקב" (כפי שתהו ותיקון הם בשרשם), ששם קודם יעקב דוקא, "ואוהב את יעקב" דוקא - אהבה עצמית.

וזהו גם מה שדורשים בעבודה בפועל, וגם בימי החול - שכללות העבודה, כולל ובמיוחד שמירת התקנות, תהי' מצד קבלת עול (מבלי הבט על ה"געשמאק", אם יש

בזה "געשמאָק" אם לאו), ועי"ז "לוקחים" את העצם של הרבי, שזהו העצם דאלקות, ונעשים ישראל - ע"י אורייתא - וקוב"ה כולא חד.

(משיחת יום שמח"ת תשט"ז)

להתמסר לפעולות הרבי

כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר, שבי"ט כסלו תרס"ז סיפר כ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, שפעם ישב והתוועד עם הרב מפאָלטאָווא, ואמר הרב מפאָלטאָווא, שחסיד הוא מי שמקושר לרבי. והשיב על כך אדמו"ר נ"ע, שהתבונן בענין זה, והונח בדעתו, שמי שמקושר לרבי עדיין אינו חסיד כל-כך ("ער איז נאָך אַ שוואַכער חסיד"); חסיד הוא - מי שמסור ונתון לפעולותיו של הרבי, וביאר זאת ע"פ משל מגוף ונפש, שהתקשרות הגוף להנפש אינה רק להנפש עצמה, אלא גם לפעולות הנפש.

ובהקדמה:

מובן שאין כוונת אדמו"ר נ"ע להבהיר ("באָוואַרענען") שחסיד צריך לציית לציווי של הרבי, שהרי קיום דברי רבו הוא מצות עשה מן התורה, ו"בשופטני לא עסקינן".

וכן מובן שאין כוונתו לפעולותיו של הרבי בענינים שאי אפשר לעשותם ע"י אחרים

- שהרי גם זה דין מפורש, שמצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים דוחה אפילו תלמוד תורה, אף שבתלמוד תורה כתיב "וכל חפצים לא ישוו בה", "אפילו חפצי שמים", וכיון שכל פעולותיו של הרבי ענינם הוא החזקת והפצת היהדות, הרי מובן, שכאשר פעולות אלו אינן יכולות להיעשות בלעדיו, הרי זה נכלל בסוג של "מצוה שאי אפשר לעשותה ע"י אחרים".

ועל כרחק צריך לומר, שכוונת אדמו"ר נ"ע שחסיד צריך להיות מסור ונתון לפעולותיו של הרבי היא - בנוגע לענינים שיכולים להיעשות גם בלעדיו, ופשיטא שהרבי מעולם לא אמר לו ולא כתב לו לעשותם; ואעפ"כ, כיון שמדובר בענינים שהרבי התמסר להם, הרי הוא מקושר ומסור אליהם, ומניח את כל עניניו האישיים - וכיון שמדובר אודות חסיד ומקושר לרבי, ולא עוד אלא שאדמו"ר נ"ע קוראו בשם חסיד

ומקושר לרבי, הרי מובן שכל עניניו האישיים הם תורה, עבודה או גמילות-חסדים - ואעפ"כ, להיותם ענינים שלו, הרי הוא מניח אותם ומתמסר לפעולותיו של הרבי.

(משיחת ש"פ וישב, כ"א כסלו, ה'תשכ"א)

הרבי מתלונן על הנהגת החסידים...

הרבנית חיה מושקא סיפרה שפעם הרבי 'התלונן' בפניה מדוע כאשר מחלקים כוס של ברכה אנשים מחכים שעות עלגבי שעות ומוותרים על כל עניניהם, אכילה ושינה וכו' ועומדים עד השעות המאוחרות של הלילה בכדי לקבל משהו כגדולי המקושרים, ואילו כאשר הוא מבקש מהחסידים לעשות איזה דבר - מדוע אין שורה של חסידים העומדים בתור שמתחיל ב-770 ונימשך עד ברוקלין עוועניו?...?

(קובץ התקשרות עמוד 215)

דבר ראשון לציית!

כאשר שומעים מהרבי דבר מסויים צריכים לקבל ולקיים תיכף ומיד, ללא הקדמת ישוב הדעת, ולאחרי כן, מי שרוצה, יתייגע להבין הדבר גם בשכלו, אבל, אין זה נוגע להקיום בפועל, שצריך להיות תיכף ומיד, ללא נפקא-מינה אם מבין בשכלו אם לאו.

'סדר חדש' בלויבאוויטש

בשנת תשי"ב אחד משלוחיו של אדמו"ר הרי"צ לערי השדה בארצות הברית נחלש בבריאותו וכתב לרבי על מצבו ועל הקושיות שהתעוררו אצלו בעקבות זה בקשר למילוי שליחותו.

כמענה על כך השיב לו הרבי, שכל הקושיות שלו הם 'סדר חדש' בלויבאוויטש, היות שתמיד היה נהוג אצל החסידים שדבר ראשון מצייתים לרבי, ורק אחר כך השתדלו גם להבין זאת...

ובלשון הגמרא: "בדרבנן עבדינן מעשה והדר מותבינן תיובתא", היינו, שלכל לראש צריך להיות המעשה בפועל, ואחר כך יכולים לשאול שאלות, שקלא וטריא כו'.

ישנם כאלה שגם אם יעשו מה שאומרים להם, מ"מ, צריכים תחילה ישוב הדעת... ואז יעשו מה שאומרים להם. אבל, האמת היא ש"בדרבנן - בדברי הרבי - עבדינן מעשה", שצ"ל עשיית המעשה תיכף ומיד, ללא הקדמת ישוב הדעת.

- כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר פעם אודות שני חסידים של רבינו הזקן שהיו חלוקים באופן עבודתם, אצל אחד ה' הסדר מלמטה למעלה, תחילה הפועל ואחר כך ההשגה, ואצל אחד ה' הסדר מלמעלה למטה, תחילה הבנה והשגה ואחר כך הפועל.

פעם אחת שלח רבינו הזקן שליח לבקש מהם מעות. שניהם צייתו, אלא, שהראשון נתן תיכף ומיד - אומר ועושה; ואילו השני המתין עד שיכנס אל הרבי [והרי אי אפשר להכנס ל"יחידות" רק לאחר הקדמת הטבילה במקוה וכו' וכו'] לשאול איזה סכום ליתן, ואז יתן כפי שיאמר לו הרבי - ישוב הדעת תחילה ואח"כ הציות.

ועל-דרך-זה בנידון-דין: הוא אמנם יקיים מה שאומרים לו, אבל, תחילה צריך לקלוט את הדברים בעשר כחות הנפש שלו, של הכלה, של המחותנים, ולאחרי שיחדרו הדברים בכל עשר כחות כפי שכלולים מעשר, מאה כחות, אזי ילך לטבול במקוה, וימתין עד שהרב חדקוב יתן לו להכנס כדי לחזור ולשאול...

ההנהגה הדרושה היא - שכאשר הרבי אומר צריכים לקיים מיד, ללא הקדמת מחשבה וישוב הדעת. ובסגנון האמור - לקיים את דברי הרבי מתוך ביטול, בח' אין, ועי"ז יבוא עזרי.

(משיחת כ"ף מנחם-אב ה'ש"ת - בלתי מוגה)

פניני קודש

סיפורים ושיבבים בקשר עם ההזחלטה השבועית: סזיבה לרבי

- המשפיע בשיבת תומכי תמימים באוטווצק ר' אייזיק דרוק לא נהג לכתוב את המכתבים לרבי על טיוטה ואח"כ להעתיק לדף יפה, אלא שלח את הטיוטה עצמה לרבי. כששאלוהו מדוע הוא עושה כך והרי זה לא מכובד, השיב לשואליו: הרבי נמצא בריגה ואני רוצה להיכנס ליחידות, ואיני יכול. לכן כשאני שולח מכתב לרבי אני שולח את מה שאני, ולא את ה"יפה".
- באחת מהתוועדויות החסידים שהתקיימו ב-770 סופר על הרה"ת ר' הילקע פאצ'אווער (ר' הלל פרוטקין) שעמד פעם ב'גן עדן התחתון' אצל אדמו"ר הרשב"ב וראה את ר' איצ'ה דער מתמיד מתכונן להיכנס ליחידות ופתאום יצא ואמר שהוא לא מוכן. ר' הילקע עמד שם וחשב לעצמו: "אם ר' איצ'ה לא מוכן, אני כן מוכן?", הוא החליט לדחות את כניסתו ליחידות, ולהתכונן יותר לפני שהוא נכנס לקודש הקודשים.
- עברו כמה ימים ור' הילקע התבטא על עצמו: "ר' איצ'ה יצא החוצה, הכין את עצמו והתעלה עד שהרגיש מוכן להיכנס ליחידות, ואילו אצלי עבר עוד יום ועוד יום ואני ירדתי מדחי אל דחי..."
- וסיים המשפיע את דבריו: "תמימים! אל תדחו את הכתיבה לרבי בשביל 'להתכונן', פשוט תכתבו. אם לא תכתבו - מי יודע אם מחר יראה טוב יותר מהיום שעבר, אבל אם תכתבו - בוודאי שהיום למחרת יראה אחרת לגמרי..."
- בשנת תשט"ז חלתה רעייתו של אחד החסידים, ולאחר תקופה ארוכה שלא כתב לרבי שיגר לרבי מכתב בו ביכה את מצבה האנוש של אשתו.
- כמענה על כך השיב לו הרבי שכנראה משמים רוצים לעורר אותו להתקשר לרבי באמצעות כתיבת מכתב והיות ושום דבר אחר לא פעל עליו, לא נותרה ברירה אלא לגרום לבעיה בריאותית במשפחתו.
- והרבי סיים את דבריו שאם החסידים היו מתרגלים לכתוב לרבי מכתבים עם בשורות טובות, הרי שלא היה צריך בכלל שיכתבו מכתבים אחרים היות ומלמעלה לא היו מביאים אותם למצב כזה...
- וכך העיד הרבי על עצמו בנוגע למכתבי החסידים שמגיעים אליו: "בכל עת הנני שבע רצון לדעת מהנעשה עם אנ"ש יחיו, כי אם הידיעות טובות - הנה אזי גורם זה קורת רוח ושמחה וגם אם ח"ו להיפך, על כל פנים זה גופא - העמידה בקישור מכתבים - מחזק, ומקטין את רגש הבדידות ונמיכת הרוח".
- לפני שהרבי קיבל על עצמו את הנשיאות, היו חסידים שטענו לפניו שהם כותבים לאדמו"ר הרי"צ ולא זוכים לקבל מענה. על כך השיב להם הרבי שאם הם יתחזקו בהתקשרות לרבי ולא יתייאשו מלכתוב אליו, תוך כדי התעלמות מפיתויי היצר המנסה למנוע מהם לכתוב לרבי - הרבי כבר ימצא את הדרך לענות להם!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

די רצון שיראה הרבה נזות מבניו התמימים בפרט,
משלוחיו, חסידיו, וכלל ישראל - בכלל
ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו
וישמיענו תורה חדשה מפיו
בגאולה האמיתית והשלימה
תיקף ומיד מו"ש!